

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA
 Jeesukselta suojan saa – Aina ja kaikkialla? 29.6.2013 klo 9:00
 Esa Luomaranta

JEE SUKSELTA SUOJAN SAA – AINA JA KAIKKIALLA?

Armo ja rauha Teille Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herraltamme Jeesukselta Kristukselta. Aamen.

Minäkin toivotan sinulle, rakas ystävä ja kuulijani, oikein hyvää huomenta. Toivottavasti olet saanut hyvin herätä tähän aamuun ja uuteen päivään. Olkoon tämä meille kaikille armon päivä. Päivä, jona saamme luottavaisina elää Jumalan armosta, armosta, jonka Hänen Poikansa, meidän rakas Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus on tuonut meille.

Hiljennymme aluksi laulun sanoin, rukoilemme:
 Oi rakkautta aivan täydellistä: mä pelastun!
 Jo nautin Herran rauhaa ihmeellistä, sä olet mun.
 Sanaasi luottaa anna jälleen kerran, saan kuulla sen:
 On kaiken palveltava laumaa Herran. Näin pelkää en.
 Aamen.

Saakoon tämä Lina Sandelin laulu, joka on Siionin Kanteleessa numero 266, johdattaa meitä tämän raamattuopetuksen aiheeseen. Hyvän Jumalan täydellisen rakkauden vuoksi me saamme uskoa pelastuvamme, pääsevämme kerran taivaan kotiin. Jo nyt saamme uskossa turvallisesti sanoa tuon laulun sanoin, Jeesus, sinä olet minun. Pyydämme saada vahvasti luottaa Raamatun Sanaan, sen hyviin lupauksiin. Ja pyydämme sellaista uskoa, että mitä elämässä tuleekin vastaan, se palvelee Jumalan hyviä suunnitelmia. Siksi Hänen omanaan meidän ei tarvitse pelätä, Jeesus antaa suojan.

Tämän raamattuopetuksen aiheeksi on siis annettu: ”Jeesukselta suojan saa” ja sen jälkeen on lisätty kysymys – ”Aina ja kaikkialla?”

Siis, antaako Jeesus suojan elämään? Antaako Hän suojan omilleen aina ja kaikkialla? Lähetystyöntekijän siunaamisessahan piispa lausuu juuri nämä sanat, ”Siunatkoon ja varjelkoon sinua kolmiyhteinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki, ja pyhittäköön sinut palvelemaan Kristuksen kirkkoa aina ja kaikkialla.” Omasta kokemuksesta lähetyskentällä voin sanoa, että kyllä sielläkin vaikeuksia oli. Oli koti-ikävä, sairautta, ongelmia nuoren kirkon työyhteydessä. Ei elämä eikä työ ollut pelkkää myötämäkeä.

Entä Sinä? Tai kuka tahansa meistä? Merkitseekö kristittynä eläminen, Jeesukseen uskomisen, että elämässä kaikki menee hyvin? Antaako Jeesus sellaisen suojan, jonka läpi elämän vastoinkäymiset eivät pääse meitä lyömään? Kuuluuko kristityn elämään ollenkaan työttömyyttä, taloushuolia, kipuja toisten ihmisten vuoksi, masennusta, epävarmuutta tulevaisuudesta, sairautta? Ja jos kuuluu, onko Jeesuksen antama suoja pettänyt? Vai onko uskomme liian heikko? Miksi joskus tuntuu, ettei Jeesuksen antama suoja annakaan elämään turvaa?

Perheen alakoululainen tyttö kuoli tapaturmaisesti liikenneonnettomuudessa. Missä Jeesuksen antama suoja oli silloin? Miksi Jeesus ei varjellut tuota tyttöä?

Meillä on vanha, mutta hyvä sana: Kaitseminen. Paimen kaitsee lampaitaan. Hän vie aamulla lampaansa laitumelle, huolehtii, että lampaat löytävät ruohoa syödäkseen ja vettä juodakseen. Paimen katsoo jokaisen perään, ettei kukaan jää laumasta sekä pitää varkaat ja pedot loitolla. Jeesus on tällainen meidän hyvä Paimenemme. Jeesuksen huolenpito meidän elämästämme on hyvän Taivaan Isän johdatusta ja varjelusta.

Jumalan kaitseminen ei ole sokeaa sattumaa tai kohtalon arpapeliä. Jumalan Sana vakuuttaa meille, että meidän elämäme ja elämämme asiat eivät ole Jumalalle yhdentekeviä, vaan tärkeitä. Jeesus kantaa huolta arkipäivän murheistamme. Jeesus haluaa viedä meidät perille taivaan kotiin. Taivas on Jumalan kaitsemuksen lopullinen päämäärä. Mutta ennen kuin olemme perillä, tässä elämässä tulee vastaan monenlaista ja kaikenlaista. Jeesuksen antama suoja ei tarkoita, että kristitty ihminen olisi vapaa tämän elämän suruista ja murheista. Mutta sitä Jeesuksen antama suoja tarkoittaa, että Jeesus ei omastaan luovu. Kukaan ei voi riistää meitä Jumalan kädestä. Jeesus vie perille, taivaaseen.

Meidän tulee aina muistuttaa itsellemme ja toinen toisillemmekin, mitä tämä kristillinen uskomme ja elämämme viime kädessä on. Kristillinen uskoa ja elämä ei ole sitä, että Jeesukseen uskovina, Jumalan omina, meille kuuluisi jo nyt kaikista huolista tai murheista vapaa elämä. Ei niin, että kristillinen usko tekisi elämästä pelkkää ruusuilla tanssimista.

Ihmiskunta ja me jokainen sen mukana olemme langenneet syntiin, nousseet röyhkeään kapinaan pyhää Jumalaa vastaan. Normaali tilanteemme tulisikin sen vuoksi olla Jumalan vihan kohteena, armotonta rangaistusta odottamassa tai jo kärsimässä. Se, että me ylipäänsä elämme, on Jumalan armoa. Se, että saamme elämän jokapäiväiset tarpeemme tyydytettyä, ruokaa, vaatetta ja kodin, on Jumalan armoa. Kaikki se hyvä, mitä meillä on, ei siis lainkaan kuuluisi meille, vaan on vain ja ainoastaan Jumalan antamaa hyvyyttä ja lahjaa meille. Tämän voi sanoa näinkin: meidän koko elämämme kuuluisi olla pelkästään miinuksella. Jokainen elämämme plussa, mikä tahansa hyvä asia, on meille ylimääräistä, meille kuulumatonta. Jumalan ihmeellistä armoa ja rakkautta on, että aivan samoin kuin Hän vaatettaa kedon kukat ja ruokkii taivaan linnut, Hän pitää huolta meistäkin.

Jeesus pelasti meidät synnin seurauksista. Hän kuoli meidän syntiemme edestä. Kun me olimme häviämässä lopullisesti elämämme pelin, siis koko elämämme, Jeesus tuli pelikentälle ja voitti meidän puolestamme. Siksi me saamme turvallisesti uskoa uhkaavan ja rankaisevan Jumalan sijaan anteeksiantavaan ja armahtavaan Jumalaan, rakkaaseen Taivaan Isään. Ja Jeesuksen tähden me saamme luottaa Jumalan hyvän huolenpitoon elämässämme. Saamme luottaa, että elämän myrskyissä Jeesus antaa suojan ja asettaa rajan pahan vallalle, joka tahtoo tuhota meidät. Tästä Saraste –gospelbändi laulaa näin:

*tähän asti ei edemmäs
laitan aalloille laidat
enkä päästä lähemmäs
en anna sun hukkaa
saat kätkeytyä mun siipien suojaan*

Jeesus laittaa pahan lyömiselle rajan Jeesus asettaa elämän myrskyaalloille laidat. Jeesus ei anna sinun hukkoa eli joutua pois Jumalan kämmeneltä ja Jeesuksen suojaan saat kätkeytyä turvaan.

Entä sitten kun koemme elämän myrskyaaltojen lyövän liian kovaa? Kun perhe hajoaa, opiskelupaikkaa ei neljännelläkään hakukerralla löytynyt, kun sairaus lyö lopullisesti petiin, kun perheen tytär kuolee liikenneonnettomuudessa?

Näissä elämän suurissa suruissa ja pienemmissäkin pettymyksissä yksi vastaus on, että meillä ei ole vastausta. Emme voi selittää miksi sairaus iski, miksi kuolema tuli. Yleisellä tasolla sanomme, että sairaus ja kuolema, elämän synkät päivät, johtuvat synnistä. Ja se on totta. Mutta miksi sairaus tuli juuri sinun tai minun kohdalle, miksi kuolema yllättäen vei yhden meidän perheestämme, on mahdoton kysymys vastattavaksemme. Vain Jumala tietää. Voimme kokea ettei Jumala kuullut rukouksiamme, Jumala ei parantanut, Jeesus ei antanut suojaa.

Näinhän se on, jos ajattelemme niin kuin tämä maailma ajattelee. Ihminen ilman uskoa Jumalaan ajattelee, että sairaus on aina tappio ja kuolema kaiken loppu. Ja kun tulee vastoinkäymisiä, sairautta, kuolema, usko Jumalaan horjuu tai ei ainakaan enää rohjeta uskoa hyvään Jumalaan.

Mutta eihän sen näin tarvitse olla. Näin se on tälle maailmalle, mutta ei meille, jotka uskomme Jeesukseen. Sairaus voi olla myös siunaus ja uskomme mukaanhan kuolemasta elämä vasta alkaa, uusi elämä, joka ei enää tunne syntiä, sairautta, surua, kuolemaa. Jos elämässä ulkoisesti kaikki menee nappiin, on terveyttä ja vaurautta, se ei ole merkki Jeesuksen siunauksesta tai suojasta. Se voi olla aivan toisinkin. Eiköhän liene niin, että tämän maailman rikkaat ja mahtavat ovat suurimmaksi osaksi jumalattomia ihmisiä, vailla uskoa Vapahtajaan.

Sairaus ja elämän murheet voivat olla ja usein ovatkin hyvän Jumalan käytössä, Hänen kaitsentansa ja johdatuksensa välikappaleina. Jumala voi kääntää pahan hyväksi. Hän voi vetää meidät tuhon tieltä elämän tielle vaikeuksien välityksellä. Kuinka monen silmät Jeesus on aukaissut oman tai toisen sairauden kautta näkemään toisin kuin tämä maailma. Näkemään ja ymmärtämään tämän maailman katoavaisuuden ja kiinnittämään uskon katseemme näkymättömiin ja iankaikkisiin, Jumalaan, Jeesukseen.

Kuuntele nyt tarkkaan! Sairaus voi olla Jeesuksen antama suoja. Ehkä on niin, että ilman sairautta olisit ollut kulkemassa kohti iankaikkista kadotusta. Mutta sairauden kautta Jeesus kirkastikin sinulle rakkautensa ja armonsa. Nyt Hänen suojansa kelpaa sinulle. Hän pitää sinut taivaan tiellä ja vie kerran taivaan kotiin. Sinun turvasi ei ole enää missään katoavassa, mikä ei kestä, vaan Jumalassa ja Hänen iäti pysyvässä Sanassaan.

Tuon kertomani, liikenneonnettomuudessa kuolleen, tytön hautajaisissa pastori sanoi siunauspuheessaan näin, *'Meillä on nyt kova kaipaus ja ikävä Maijaa (nimi muutettu), mutta jos voisimme kysyä Maijalta, ei hän haluaisi tänne enää takaisin'*. Eivätkö olleet kovat sanat? Niin minäkin silloin ajattelin, ei siinä oikein pastori osannut lohduttaa omaisia.

Mutta ajatellaanpa tarkemmin. Ei tuo pastori halunnut loukata omaisia eikä vähätellä heidän suruaan ja kaipaustaan. Mitä hän tarkoitti? Hän puhui siitä suojasta, minkä Jeesus antaa omilleen. Jeesus vie perille taivaaseen, sinne missä kaikki on täydellistä, eikä sieltä

kukaan halua tulla tänne vajavaisuuden keskelle takaisin. Siellä perille päässeet odottavat meitäkin. Tuon pastorin kauniin ajatuksen Svebilus sanoo Katekismuksessaan näin:
'Usein Jumala tempaa varhain onnettomuudesta ne, joita Hän rakastaa ja antaa heille paremman elämän'.

Jeesus siis antaa suojan, ottaa parempaan suojaan, talteen taivaan kotiin.

Perusta tälle on Raamatussa, Jesajan kirjan luvussa 57. Siellä sanotaan,
vanhurskas otetaan pois pahuutta näkemästä.

Englanninkielinen Raamattu sanoo tuon jakeen näin,
the righteous are taken away to be spared from evil.

Eli, vanhurskas otetaan pois ja säästetään pahalta.

Kuoleman hetkellä voimme uskossa Jeesukseen sanoa, Jeesus antaa paremman suojan, Hän ottaa luokseen taivaaseen.

Jumala oikein treenatkoon, harjaannuttakoon meidän uskon silmiämme katsomaan ja näkemään, ei niin kuin tämä maailma näkee, vaan katsomaan ja uskomaan taivaasta käsin.

Meillä on lukemattomat Raamatun lupaukset Jumalan hyvästä huolenpidosta. Ne ovat voimassa, niihin turvaten saamme elää ja rukoilla Jumalan siunausta ja varjelusta omaan ja läheistemme elämään. Jeesus antaa päivittäin ja hetkittäin suojan elämäämme. Hän ei väsy eikä nuku. Elämän vastoinkäymiset ja surut eivät merkitse, että Jeesuksen suoja olisi pettänyt tai otettu pois elämämme yltä. Hän johdattaa, Hän kaitsee niin kuin hyvä on. Jumala antakoon meille uskon silmät nähdä Hänen rakkautensa ja hyvän tahtonsa silloinkin, kun meistä tuntuu aivan muulta.

Rakas ystävä, Sinä saat jäädä Jumalan hyviin käsiin. Jeesus antaa suojan.

Saat turvallisesti rukoilla Psalmin sanoilla,

Varjele minua niin kuin silmäterää, kätke minut siipiesi suojaan. Ps. 17:8

Kun elämässä on vaikeaa, tiedät kenen luokse mennä. Jeesus ei sulje ovea, Hän ei ole kuuro rukouksillemme. Hän kuuntelee ja antaa apunsa kun aika on. Sano sinäkin turvallisesti Jeesuksen suojaan luottaen Psalmin kirjoittajan sanoin,

Minä kätkeydyn siipiesi suojaan, kunnes myrsky on ohitse. Ps. 57: 2

Aamen.

Rukoilemme:

Ylistys Sinulle, rakas Vapahtajamme Jeesus Kristus.

Me kiitämme Sinua elämän lahjasta, Sinun armostasi ja huolenpidostasi.

Anna Sinä meille turvallinen ja luottava usko ottaa Sinun kädestäsi, mitä eteemme tuleekin.

Ole oikein lähellä niitä, jotka nyt murehtivat ja surevat.

Vie armossasi meidät kaikki ja rakkaamme Taivaan kotiin.

Aamen.